

използува, но тя била умна, не се подала на неговата хитрина.

Следователно, каквото прави човѣкъ, всѣкога му се плаща. Нѣма нѣщо, което човѣкъ е изработилъ, и да не му е платено. За всичко се плаща, но важно е човѣкъ да работи съвестно, за да му се плаща на време и добре. Съвѣршенство се иска отъ човѣка. Само любовъта е въ сила да направи човѣка съвѣршенъ. Щомъ живѣе въ любовъта, човѣкъ трѣбва да приема нѣщата така, както сѫ създадени, да нѣма две мнения. Човѣкъ губи условията, защото е готовъ за нищо и никакво да пожертвува любовъта. Момата е готова да пре-небрегне любовъта на майка си и на баща си за единъ случайно явилъ се момъкъ въ дома ѝ. Той се представя за нейнъ възлюбенъ, и тя вѣрва въ думитѣ му. Какъ ще познае, дали наистина този момъкъ е очакваниятъ? Какъ ще познае, че сѫ единъ за другъ? Ако може едновременно да бѫде нейнъ слуга и нейнъ господарь, момъкътъ е истинскиятъ ѝ възлюбенъ. Ако едновременно може да му бѫде и слугиня, и господарка, момата е неговата възлюбена. Тѣ сѫ единъ за другъ.

Сега ще ви дамъ нѣколко правила. Вечеръ на нивата си не ходи да копаешъ; въ голѣмъ студъ сѫщо не ходи. Когато нѣмашъ стотинка въ джоба си, на гостилиница не ходи; когато нѣмашъ стотинка въ джоба си, никаква търговия не прави. Когато слѣнцето грѣе, когато денътъ е свѣтълъ и топълъ, тогава иди на ни-